

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)

และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

A Study on Situations of SEAT Framework Administrations And Guided Development of Main Streaming School the Basic Education Institutions Office of Education School District 9จาดรงค์ เจริญนำ (Jaturong Charoennum)¹ รุ่งอรุณ รังรองรัตน์ (Roongaroon Rangrongratana)²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม (2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมกับคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม (3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ในปีการศึกษา 2557 กำหนดกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูผู้สอนที่มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้จำนวน 302 คนและผู้บริหารจำนวน 22 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ค่าทีและวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง (2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมมีผลเป็นดังต่อไปนี้ ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วมและขนาดของสถานศึกษาเป็นรายคู่ พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับขนาดใหญ่พิเศษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมพบว่าไม่แตกต่างกัน (3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การบริหารจัดการเรียนร่วม โครงสร้างซีท**Abstract**

This research aimed to 1) study the situations of SEAT framework administrations 2) compare situations of SEAT framework administrations with characteristics of respondents 3) and study the opinions toward the guidelines for development main streaming school the basic education institutions office of education school district 9. The research sample were 302 stratified and randomly selected teachers and 22 administrations of education school district 9 schools in the 2014 academic year. The instruments used for gathering data were a questionnaires with the reliability of 0.95 and an interview. The data analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation and analysis of variance. The results of the study showed that : 1) The value of the situations of SEAT framework administrations was at the middle level 2) There were significant differences in the characteristics, workshops or seminars on teaching disabled child and the size of the inclusive education : the small school were different from the large and extra large schools, the medium school were different from the extra large schools and the large school were different from the extra large schools at the .05 level. But the experience in teaching disabled children of the inclusive education was not difference. 3) The value of the opinions toward the guidelines for development main streaming school the basic education institutions office of education school district 9 was at the high level.

Keywords : Administrations, SEAT framework

1 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี jaturong_c@mail.rmutt.ac.th

2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี droong57@hotmail.com

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด ในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า และการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญ ในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คนทุกคนมีสิทธิ ที่จะได้รับความคุ้มครอง ให้อยู่รอดปลอดภัยรวมทั้งสิทธิในการที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีได้หมายความว่าถึงคนปกติเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคนที่มีความพิการด้วยเพราะบุคคลเหล่านี้ คือประชาชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉะนั้นบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการบริการจากภาครัฐรวมถึงการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาพิเศษจึงเป็นการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับเด็ก ที่มีความพิการเนื่องจากกระบวนการบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบปกติจะไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของเด็กพิการได้จึงต้องมีกระบวนการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพเด็กเหล่านั้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ได้กล่าวว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่นการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 6 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และยังได้กล่าวถึงสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 วรรคสอง บัญญัติว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าเล่าเรียน และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (ราชกิจจานุเบกษา, 2542)

ดังนั้นเพื่อพัฒนาให้เด็กและเยาวชนพิการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องตามเจตนารมณ์ที่กำหนดในกฎหมาย พระราชบัญญัติ และนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและตั้งอยู่บนฐานของสิทธิมนุษยชนอย่างแท้จริงจึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการจัดโครงการโรงเรียนจัดการเรียนร่วม เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กพิการได้เรียนร่วมกับเด็กทั่วไป และปัจจุบันในปีการศึกษา 2557 มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนร่วมจำนวน 18,370 โรงเรียนทั่วประเทศ โดยในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีโรงเรียนจัดการเรียนร่วมจำนวน 22 โรงเรียนทั้งนี้โดยมุ่งหวังให้โรงเรียนได้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารตามกรอบแนวคิดการบริหารโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework โดยที่ S-Students คือนักเรียน E-Environment คือสภาพแวดล้อม A-Activities คือกิจกรรมการเรียนการสอน และ T-Tools คือ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

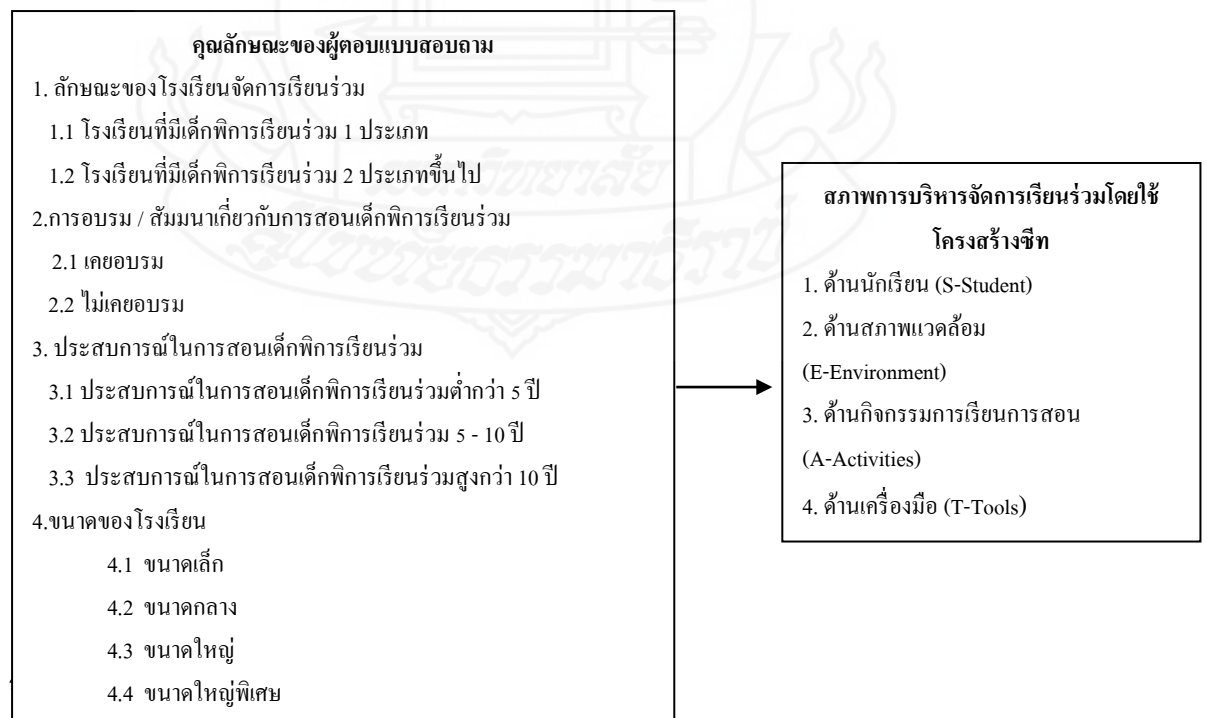
The 5th STOU Graduate Research Conference

เครื่องมือ) ซึ่งการจัดการศึกษานั้นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความเข้าใจ มีความรู้ มีความสามารถ และมีการบริหารงานที่ดี สถานศึกษาโดยส่วนใหญ่แล้ว ยังเกิดปัญหาด้านความพร้อมของบุคลากร ประสพการณ์ในการสอนเด็กพิเศษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างชีวิต และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 โดยผู้วิจัยคาดว่าผลจากการวิจัยสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างชีวิต ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างชีวิตของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสพการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมและขนาดของโรงเรียนในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างชีวิตของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ประชากรที่ศึกษาคือครูผู้สอนและผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 1,132 และ 22 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนจำนวน 302 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน และผู้บริหาร 22 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ (1) ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนและข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอน (2) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตแบบสอบถามในส่วนที่ (2) มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถาม (Index of Item-Objective Congruence:IOC) สูงกว่า 0.60 ทุกข้อและมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 ส่วนแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ (1)สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (2) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต แบบสัมภาษณ์ในส่วนที่ (2) มีค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์สูงกว่า 0.60 ทุกข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ค่าทีกับค่าเอฟ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนอยู่ในโรงเรียนของลักษณะที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมาเป็นโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท คิดเป็นร้อยละ 48.30 เมื่อจำแนกตามการอบรมพบว่า เคยอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วมคิดเป็นร้อยละ 38.10 ไม่เคยอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการจัดการเรียนร่วมคิดเป็นร้อยละ 61.90 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมพบว่า มีประสบการณ์ในการสอน น้อยกว่า 5 ปีคิดเป็นร้อยละ 53.70 รองลงมาคือประสบการณ์ 5 – 10 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.10 น้อยที่สุดคือประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 13.20 และเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.40 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.80 และโรงเรียนขนาดเล็ก รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละคิดเป็นร้อยละ 22.80 และโรงเรียนขนาดเล็กน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.00

2. สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต พบว่าสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต(SEAT) ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ ด้านนักเรียน ($\bar{X} = 3.56$) สำหรับการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 3.42$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.38$) และด้านเครื่องมือ ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างชีวิตใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม (n = 302)

สภาพการบริหารงาน			แปลผล	อันดับที่
	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านนักเรียน	3.56	0.51	มาก	1
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.42	0.50	ปานกลาง	2
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.38	0.50	ปานกลาง	3
4. ด้านเครื่องมือ	3.13	0.53	ปานกลาง	4
รวมทุกด้าน	3.37	0.51	ปานกลาง	

3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตจำแนกตามลักษณะของ
โรงเรียนจัดการเรียนร่วม พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียน
จัดการเรียนร่วมในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2
ประเภทขึ้นไป มีการปฏิบัติสูงกว่า โรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม (n = 302)

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้ โครงสร้างชีวิต	ลักษณะของโรงเรียน จัดการเรียนร่วม				t	p
	โรงเรียนที่มีเด็ก		โรงเรียนที่มีเด็ก			
	พิการเรียนร่วม 1		พิการเรียนร่วม 2			
	ประเภท		ประเภทขึ้นไป			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านนักเรียน	3.21	0.28	3.89	0.46	-15.51*	0.000
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.12	0.38	3.71	0.44	-12.37*	0.000
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.11	0.32	3.64	0.51	-10.86*	0.000
4. ด้านเครื่องมือ	2.82	0.34	3.41	0.52	-11.73*	0.000
รวมเฉลี่ย	3.07	0.24	3.66	0.43	-14.75*	0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

4. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตจำแนกตามการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เคยอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม มีการปฏิบัติสูงกว่า ไม่เคยอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม (n = 302)

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิต (SEAT)	การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็ก พิการเรียนร่วม				t	p
	อบรม		ไม่เคยอบรม			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านนักเรียน	3.65	0.56	3.50	0.47	2.46*	0.008
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.48	0.53	3.39	0.49	1.55	0.060
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.46	0.56	3.34	0.46	1.93*	0.028
4. ด้านเครื่องมือ	3.21	0.60	3.08	0.48	2.01*	0.023
รวมเฉลี่ย	3.45	0.52	3.33	0.42	2.16*	0.016

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม(n = 302)

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.04	0.02	0.08	0.92
	ภายในกลุ่ม	299	78.93	0.26		
	รวม	301	78.97			
2.ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.40	0.20	0.78	0.46
	ภายในกลุ่ม	299	76.57	0.26		
	รวม	301	76.97			
3.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	.05	0.21	0.81
	ภายในกลุ่ม	299	76.54	0.26		
	รวม	301	76.65			
4. ด้านเครื่องมือ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.13	0.44	0.64
	ภายในกลุ่ม	299	84.77	0.28		
	รวม	301	85.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.15	0.87
	ภายในกลุ่ม	299	63.98	0.21		
	รวม	301	64.04			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาจากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 5

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 9 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม (n = 302)

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1.ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	20.63	6.88	35.12*	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	58.34	0.20		
	รวม	301	78.97			
2.ด้านสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	17.06	5.69	28.28*	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	59.91	0.20		
	รวม	301	76.97			
3.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	12.43	4.14	19.22*	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	64.22	0.22		
	รวม	301	76.65			
4. ด้านเครื่องมือ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.15	2.38	9.12*	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	77.87	0.26		
	รวม	301	85.02			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	13.54	4.51	26.64*	0.00
	ภายในกลุ่ม	298	50.50	0.17		
	รวม	301	64.04			

7. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียน จัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพ การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า พบว่าสภาพแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนจัดการเรียนร่วมของ โรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.34$) ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.96$) และด้านเครื่องมือ ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับดังตารางที่ 6

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5
The 5th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม (n = 22)

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านนักเรียน	4.34	0.15	มาก	1
2. ด้านสภาพแวดล้อม	4.11	0.17	มาก	2
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.96	0.12	มาก	3
4. ด้านเครื่องมือ	3.85	0.28	มาก	4
รวมทุกด้าน	4.07	0.18	มาก	

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตด้านนักเรียนจากผลการวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะการเตรียมความพร้อมเด็กพิการระยะแรกเริ่มตามเป้าหมายที่วางไว้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นรับช่วงนักเรียนมาจากระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งได้เตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนมาก่อนแล้ว โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาจะมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนต่อเนื่องและจัดดูแลในส่วนอื่น ให้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยฉวีวรรณ เมืองทอง (2555) กล่าวว่า การส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ตามขีดความสามารถของตนเองแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของเด็กและควรกระตุ้นให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงออกในทางที่พึงประสงค์เพื่ออยู่ร่วมในสังคมส่วนด้านสภาพแวดล้อมจากผลการวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะเนื่องมาจากในด้านการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม อาจมีงบประมาณสนับสนุนพอประมาณ บุคลากรมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ จึงทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการตามแผนที่วางไว้ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางอาจเป็นเพราะในด้านการบริหารจัดการ มีการจัดการอย่างเป็นระบบจัดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าชั้นเรียนกับการเรียนร่วม ครูมีความรู้ความเข้าใจแต่ยังขาดทักษะในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และฝ่ายบริหารควรประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับเด็กพิการเรียนร่วมในความปกครองเป็นระยะซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีวรรณ เมืองทอง (2555) พบว่าโรงเรียนดำเนินการตามโครงการคือ ด้านการเรียนการสอน ความพร้อมของโรงเรียน ความร่วมมือและสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากรและโอกาส ในการจัดการเรียนร่วมกับ เด็กปกติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่และบุคลากรทำให้การดำเนินการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จและสุดท้ายด้านเครื่องมือจากผลการวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะครุณาเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ทำสื่อและมีการบริการทางการศึกษาที่ทันสมัยขึ้น

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

จากผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตเมื่อแบ่งตามการจำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วม ประสิทธิภาพในการสอนเด็กพิการเรียนร่วมและขนาดของสถานศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จำแนกตามลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมจากผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 2 ประเภทขึ้นไป กับ โรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วม 1 ประเภท มีบริบทของจำนวนเด็กพิการที่ต้องเข้าร่วมชั้นเรียนในจำนวนที่แตกต่างกัน การบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วมต้องคำนึงถึงความบกพร่อง พัฒนาการของเด็กและประเภทของเด็กพิการเรียนร่วม ดังนั้นด้านการจัดการเรียนร่วมจึงจัดได้แตกต่างกัน

จำแนกตามการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนร่วมจากผลการวิจัยพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สขาสิริ วัชรานุกฤษ (2557) จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำแนกตามประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนร่วม จากผลการวิจัยพบว่าไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษ ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเป็นระยะ ๆ ในแต่ละภาคเรียนทำให้การประสานงานหรือการจัดอบรมให้ครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษมีความต่อเนื่อง สร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ประสิทธิภาพการดำเนินงานการศึกษาพิเศษโดยรวมจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของฉวีวรรณ เมืองทอง (2555) พบว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาจากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดกลางแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความพร้อมในการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพันธ์ อัครบาล (2553) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาการดำเนินงานมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านเปรียบเทียบตามขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพ การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่าโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำแนกรายด้าน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

ได้ดังนี้ 1) ด้านนักเรียนพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะว่าการสร้างการเรียนรู้ของการจัดการเรียนร่วมต้องมีกระบวนการ โดยใช้กิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อมีทักษะในทุกๆ ด้าน พร้อมข้อเสนอแนะคือ ควรจัดกิจกรรมพัฒนาการตามศักยภาพในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อเป็นทักษะที่ใช้ชีวิตในสังคมและควรเน้นให้อ่านหนังสือออก เขียนได้ พร้อมคิดคำนวณได้เตรียมความพร้อมในด้านการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2533) ที่กล่าวว่าทางโรงเรียนควรให้ความรู้และข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติซึ่งการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จได้ดีควรได้รับความร่วมมือกับผู้ปกครองและผู้ปกครองควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วมนอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาตามศักยภาพอย่างจริงจังเป็นลำดับรองลงมาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเด็กที่ไม่สามารถพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนปกติ 2) ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ด้านสิ่งแวดล้อมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเด็กที่ไม่สามารถพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็กพร้อมข้อเสนอแนะคือควรมีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเด็กพิการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง ในการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ครู ผู้ปกครอง พ่อแม่ มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการดำเนินงาน โรงเรียนควรจัดสภาพห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนร่วมโดยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เพื่อให้เอื้อต่อเด็กพิการเรียนร่วมประเภทต่างๆตามแต่ละโรงเรียนมีนักเรียนพิการประเภทนั้นๆซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมล จันทราศรี (2553) พบว่าโรงเรียนควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้านให้มีความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่เด็กพิเศษ โดยเฉพาะเด็กพิการนอกจากนี้ โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมและควรจัดบรรยากาศในที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความแตกต่างกันเป็นรายบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเพียงด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ซึ่งการให้บริการการเรียนการสอนครูควรนำวิธีการและเทคนิคต่างๆมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลายและเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลพร้อมข้อเสนอแนะคือสนับสนุนให้มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง ผู้บริหารควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานของครูอย่างต่อเนื่องและให้การสนับสนุน กำหนดกิจกรรมของการจัดการเรียนร่วมไว้ในระบบประกันคุณภาพของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ควรได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมตามโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยจะต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น 3 ด้าน คือ ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิตและทักษะการทำงานอาชีพ ส่วนแผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นแผนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งต้องจัดทำให้สอดคล้องกับโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล 4) ด้านเครื่องมือ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนต้องประสานงานขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษพร้อมข้อเสนอแนะคือควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการเขียนแผน IEP และแผน IIP ให้กับครูที่สอนเด็กพิการเรียนร่วม

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาคน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์เพื่อสนับสนุนโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมล จันทราศรี (2553) ด้านเครื่องมือ พบว่าควรมีคณะกรรมการดำเนินการด้านจัดหางบประมาณสำหรับเด็กพิเศษโดยตรง และควรจัดให้มีสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย นอกจากนี้ควรพัฒนาห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. จากการศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตนั้นควรมีการปฏิบัติสู่นักเรียนโดยต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของนักเรียนเป็นหลักโดยการจัดการศึกษานั้นต้องมีการร่วมมือจากทุกภาคส่วน
2. จากการเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตนั้นโรงเรียนต้องมีการจัดแผนงานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วมโดยตรงให้มีอยู่ในแผนหลักของโรงเรียนถึงแม้ว่าบางโรงเรียนไม่มีเด็กพิการเรียนร่วมก็ตามเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในทุกปีการศึกษา
3. จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชีวิตนั้นนอกจากการมีแผนงานที่ดีแล้วนั้นควรนำไปปฏิบัติและมีการใส่ใจกับเด็กพิการเพราะว่าต้องใช้ความอดทนสูงในการพัฒนาเด็กพิการให้มีประสิทธิภาพขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนปกติที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมภายในโรงเรียน
2. ควรมีการประเมินติดตามสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วม

เอกสารอ้างอิง

- จิรนนท์ อัครบาล.(2553). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา,ชลบุรี.
- ฉวีวรรณ เมืองทอง.(2555). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต) , มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,อุบลราชธานี.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การเรียนร่วม. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษและการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550. กรุงเทพมหานคร:

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5

The 5th STOU Graduate Research Conference

คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

วิมล จันทราศรี. (2553). แนวทางการพัฒนาการบริหาร โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้

โครงการซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต) , มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร,กำแพงเพชร.

สชาสิริ วัชรานุรักษ์ .(2557). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานใน
โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรปริญญาามหาบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา,สงขลา.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การประชุม สมัชชาผู้ปกครอง ผู้บริหารเพื่อพัฒนา
คุณภาพการศึกษาพิเศษ ปี 2000 สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร.

Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing* (3rd ed.). New York, Horper and Row.

Krejcie, R. V., & Morgan, D.W. (1970). *Determining sample size for research activities*.

Education and Psychological Measurement, 30, 607 – 610.

